

עמ"ת 22950/12/20 - מדינת ישראל נגד דוד שמואל, עיר שמואל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

15 דצמבר 2020

עמ"ת 20-12-22950

לפני : השופט יעקב שפרר, סגן נשיא
העוררת: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד קרן פינקלס

נגד
המשיבים:
1. דוד שמואל
ע"י ב"כ עו"ד אריאלה גואטה
2. עיר שמואל
ע"י ב"כ עו"ד ארץ מושקוביץ

ההחלטה

1. ערך על החלטת בית משפט השלום בפתח תקוה מיום 9.12.20, בבקשת מעצר עד תום ההליכים שהוגשה כנגד המשיבים במל"ת 20-11-20125, בה הורה בית המשפט על שחרורם של המשיבים בתנאי מעצר בבית ותנאים נלוויים נוספים.

2. ברקע הבקשה וההחלטה נושא העrrr - כתב אישום שהוגש כנגד המשיבים המ楊חס להם עבירות איומים על המטלוננט, עובדת סוציאלית במועצה המקומית תל מונד, המטפלת במסגרת תפקידה בקטינה הנמצאת בחזקת אם של המשיבים, ואשר בזמן הרלוונטי נבחנה האפשרות להוציאה מהחזקת אם של המשיבים ולהעבירה למסגרת אומנה חוץ ביתת.

3. ערעור על האמור שהוגש על ידי אם של המשיבים נקבע לדין ליום 20.11.26. במועד האמור התקשרה אליה המטלוננט והזכיר לה אודות מועדו והтиיצבותה הנדרשת אליו. בנסיבות אלה נשמע המשיב 1 מקהל את המטלוננט וצעק לעברה "זונה, שרמותה". המטלוננט נתקה את השיחה. בהמשך התקשר המשיב 1 למטלוננט ואים עליה שם יקחו את הקטינה לאומנה הוא **"ישחת את הבנים שלה"**.

4. בעקבות דיוח המטלוננט על האים נגדה, הגיעו שוטרים לביתם של המשיבים. באותו מועד איים המשיב 2 לפני השוטרים באמורו "**אם אני צריך לשבת בבית סוהר אני אשב בבית סוהר, אני לא מפחד מבית סוהר, אני יכול לעשות הרבה דברים...מי יעמוד במאצע יאכל אותה... ואם היא תוציא את הילדה מפה היא תהיה בבעיה**".

5. בין הצדדים לא הייתה מחלוקת בנוגע לקיומן של ראיות לכואורה וUILT מעוצר (עמ' 6 ש' 21 לפרטוקול הדיון מיום 20.9.12.20). המחלוקת נגעה לשאלת אפשרות שחרורם לחילופת מעוצר.

העוררת טענה שאין מקום לשחרורם, גם לא המשך מעצרם בתנאי איזוק אלקטרוני המכבייד בשים לב לחומרתו של כתוב האישום שענינו איומים על עובדת ציבור, וכן לאור עבรม הפלילי המכבייד של המשיבים, לצד העובדה כי החלופה המוצעת היא בביתה ובפיקוחה של אםם, שבנווכחותה בוצעו העבירות.

מנגד, טענו ב"כ המשיבים כי אין מקום להמשך מעצרם ויש להורות על שחרורו של המשיב 1 לחילופת מעוצר, ולאחר המשך שהייתו של המשיב 2 בתנאי איזוק אלקטרוני, בהם הוא מצוי במסגרת החלטה בתיק אחר.

6. בית המשפט קמא ציין שאינו מקל ראש באוימים כלפי עובדי ציבור והפנה להלכה לפיה יש לנוהג ביד קשה כלפי מי שמאים על עובדים סוציאליים בפרט, ועובד ציבור בכלל. כן היה ער לעברם הפלילי המכבייד של שני המשיבים. מנגד ציין כי מחייבתו לבחון אפשרות שחרורם של המשיבים לחילופת מעוצר, ככל ומדובר בחילופת מעוצר שבכוכה להפחית מסוכנותם, וכן מצא ליתן את הדעת לכך שמדובר באוימים שנאמרו ללא תכנון מוקדם ומתוך סערת רגשות. לאחר שהזגהה לפניו אםם של המשיבים לחילופת מעוצר, מצאה בית המשפט קמא כמתאימה לתפקידה והורה על שחרורם של המשיבים כאמור לעיל.

7. העוררת מפנה לחומרת העבירות הנוגעת לאלימות כלפי עובדי ציבור בכלל ועובדים סוציאליים בפרט. תמצית טענותיה היא כי קיימת מסוכנות ברורה מצד המשיבים, הן לנוכח העבירה, הן לנוכח עברם הפלילי המכבייד, והוא היה מקום להעיר ולבחון מڪווית על ידי שירות המבחן, קודם מתן ההחלטה. אשר למשיב 2 ציין כי ההחלטה בית המשפט קמא מחייב אותה למשה לאותם תנאים בהם שזה עת ביצע את העבירה המיויחסת לו, שנקבעו בהליך אחר המתנהל נגדו בגין כתוב אישום המיחס לו עבירות אויים ופצעיה כשהערביין מזין, וזאת ללא בחינה ראוייה.

8. ב"כ המשיבים עותרים לדחית הערר תוך שטומכים טיעוניהם על נימוקי בית המשפט קמא. לדבריהם מדובר באירוע נקודתי שאירע בסערת רגשות, שלא תכנון מוקדם, על רקע החשש כי אחיניתם הקטינה אותה הם מגדלים תוצאה מהבית במסגרת אומנה, ולאחר שבית המשפט בחר והתרשם מהחלופה המוצעת וממצא מתאימה לתפקידה. אשר למשיב 2 מדובר בחילופת הממונה על האיזוק האלקטרוני להפסקת פיקוח ובקשה לקביעת דיון בעניינו ולא בחילופת מעוצר בדברי העוררת. לדברי ב"כ המשיב 2, "רמז" בית המשפט בתל אביב הדן בתיק الآخر, כי פניו להוtier את האיזוק האלקטרוני על כנו. בכל מקרה מדובר באוימים ב"רף נמוך" כהגדרתם של ב"כ המשיבים, שאינם מצדיקים את קבלת עתירת העוררת. כן נטען שאף הדברים עצם שנאמרו על ידי המשיב 2, "סוננו" מדבריו והוצאו מהקשרם המלא.

9. על מנת להתרשם באופן בלתי-Amotyi מעוניינים של המשיבים, ביקש וקיבלה לעינוי את תיק החקירה. אני רואה עין בעין עם ב"כ המשיבים את עמדתם כי מדובר באוימים ב"רף נמוך". מדובר בעניין באוימים בוטים כלפי עובדת סוציאלית במהלך תפקידה, שלא ניתן להקל בהם ראש. כן מצאת שמתקיימות ראיות לכואורה נגד המשיבים, כנדרש בהליך דין.

10. עיון בחומר אינו מלמד בהכרח על כך שהמשיבים אינם בני שחרור כלל, ולא ניתן לקבוע שענינים אינם מצדיק חלופה מכל וכל. עיר אני גם להלכה לפיה לא בכל מקרה נדרש תסוקיר שירות מבוחן כנתון יסודי שאין בלטו, שלכשעצמו מהוות אף כל עזר לבית המשפט, הרשי לעשות שימוש בכלים אחרים דוגמת הڳוון, השכל הישר ונסיון החיים (בש"פ 2762/05 **אלירן מזגאנקר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.3.05). אין מחלוקת גם כי מוקנה לבית המשפט שיקול דעת אם להזמין תסוקיר אם לאו, והאם לאמץ או לדוחות את המלצה (בש"פ 27/15 **עליזון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 15.1.15).

11. עם זאת נראה לי, שנסיבות עניינו מלמדות שלא ניתן להתעלם ממנה והמצדיקה בחקירה עמוקה יותר, צו שלא ניתנת היתה לדעתתי להיעשות על ידי בית המשפט במסגרת הדינית המוגבלת שעמדה לפניו. העברות נושא עניינו בעברו בהיותם של המשיבים בביתם - אותה זירת עבירה המוצעת עתה כחלופת מעצר, בנסיבות אם המוצעת כמפתחת יחידה על שניהם, כשהמשיב 2 מצוי בעת ביצוע העבירה במעצר באיזוק אלקטרוני על רקע תיק קודם בו הוא מואשם באויומים ובפצעיה כשהעברית מזויין.

12. לא ניתן גם להתעלם מעברם הפלילי המכבד של שני המשיבים: נגד המשיב 1 סדרת הרשעות קודמות בעברות אלימות לרבות עבירות אויומים והפרת הוראה חוקית, הפרעה לשוטר, עבירות סמיים לרבות סחר בסמים, קשר קשור לפשע ועבירות רכוש, בעצם נשא בעונשי מסר ממושכים, והוא השתחרר ממאסרו האחרון בן 15 החדשים אף לפני כ-4 חדשים (25.7.20). יש לציין שכטב אישום זה הוגש בעת שמתנהל נגד המשיב 1 הליך מקביל בבית משפט השלום בתל אביב בסדרת עבירות סחר בסמים (19-08-52053).

גם למשיב 2 רישום פלילי רלוונטי הכלול הרשעות בעברות אלימות, עבירות כלפי עובדי ציבור בעבירות הפרת הוראה חוקית ועבירות רכוש, ובזמן האירוע נושא הנדון, מתנהלים נגדו 3 הליכים מקבילים בכתב אישום שהוגשו בבתי משפט שונים, ובכלל זה כתוב אישום בעבירות אויומים ובפצעיה כשהעברית מזויין (44865-05-20).

13. במצב דברים זה, יש לדעתתי לבחון את שאלת אפשרות השחרור ובכללها את טיב החולפה וההתאמת להפקידה באופן יסודי יותר. נסיבותיו של עניינו ואופיו, על רקע עברם הפלילי של המשיבים, ובהתאם החלטת המעצר המוצעת - אם של המשיבים כמפתחת יחידה בيتها, מצדיקות לדעתתי קבלת תסוקיר מעצר שבו תבחן על ידי הגורם המ乞וציא מידת המסוכנות הנשקפת מהמשיבים ובחינת התנאים הנדרשים ובכללם ההתאמת המפקחת (ואולי מפקחים נוספים) לתפקידם.

14. לאור האמור מתබבל העරר.

5.1.21. שירות המבחן מתבקש להגיש תסוקיר בעניינים של המשיבים וזאת בכל ההקדם ולא יואר מיום

הتسוקיר יוגש לבית המשפט כאמור לצורך בוחנתו ומתן החלטתו בהתאם לשיקול דעתו, תוך שיודגש שאין בכלל האמור בדבר הצורך בבחינה המתבקשת, משומם הבעת עמדה כלשהי בדבר התוצאה הסופית המתבקשת.

15. המשפטים ישארו במעצר עד החלטה אחרת ויבאו לדין לפני בית המשפט כמו ע"י שב"ס.

16. **המציאות מתבקשת להעביר עותק ההחלטה לשירות המבחן, וכן לבית המשפט קמא.**

17. חומר החקירה מוחזר לב"כ העוררת.

ניתנה היום, כ"ט כסלו תשפ"א, 15 דצמבר 2020, במעמד הצדדים.

יעקב שפרר, שופט, סגן נשיאה